

Prinsessen på ærten

Af Margit Gade
frit efter H.C. Andersens eventyr
Illustreret af TegneBjarne

Ord og begreber

Kunstkammer
Edderdunsdyner
Forskrækkeligt
Friede

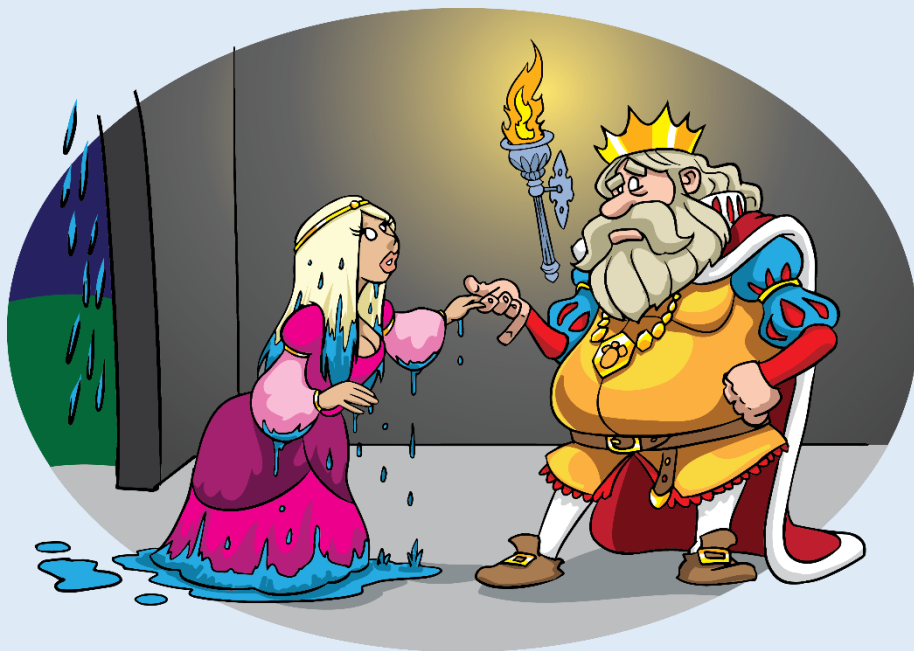

Der var engang en prins som boede på et slot langt borte. Han ville så gerne giftes med en prinsesse, men det skulle være en rigtig prinsesse. Derfor rejste han hele verden rundt for at finde den helt rigtige.

Men det var ikke så let. Prinsesser var der nok af ude i verden, men han var aldrig helt sikker på, at de var helt rigtige prinsesser.

Der var altid noget ved dem, som virkede forkert. Derfor endte det med, at prinsen måtte rejse bedrøvet hjem uden en kone.

En aften blev der et frygteligt uvejr. Det lynede og tordnede, og regnen stod ned i stænger. Pludselig bankede det på kongens port. Den gamle konge gik selv ned og lukkede porten op.

Udenfor stod en pige fuldstændig gennemblødt af regnen. Vandet løb ned ad hendes hår og tøj. Hun sagde, at hun var en rigtig prinsesse, der søgte ly for regnen.

Kongen inviterede pigen indenfor, og tog hende med op til dronningen.

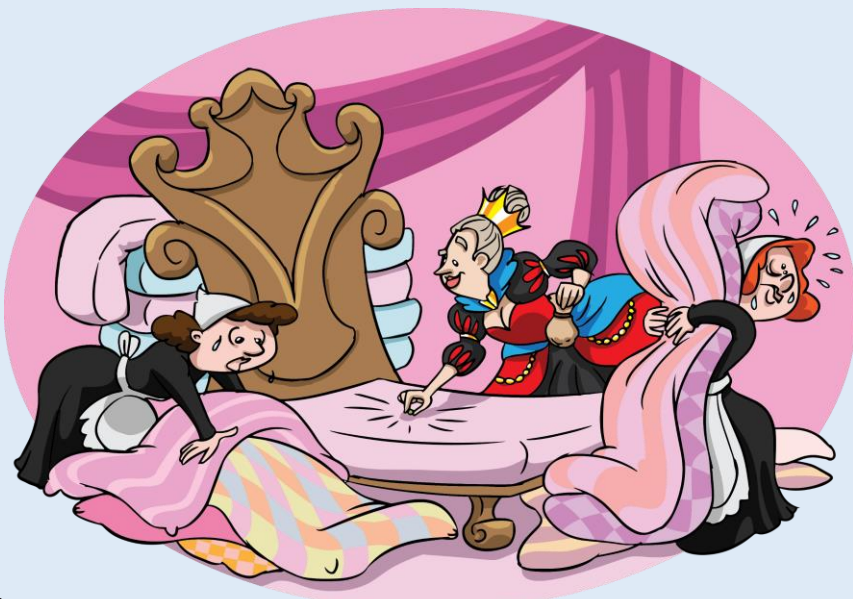
Den unge pige hilste på dronningen og gentog, at hun var en rigtig prinsesse.

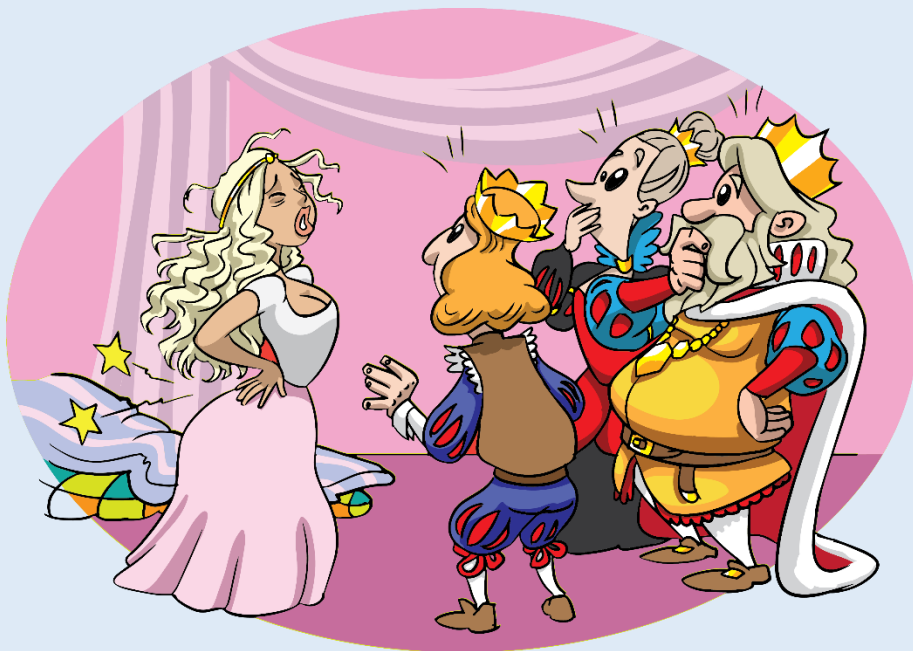
”Ja, det det er fint nok, det skal jeg nok finde ud af!” tænkte den gamle dronning, men hun sagde ikke noget.

Ubemærket gik den gamle dronning ind i gæsteværelset og tog sengetøjet og madrassen ud af sengen. Og der på bunden af sengen placerede dronningen en lille bitte ært.

Herefter beordrede hun tjenestepigerne til at lægge tyve madrasser oven på ærten, og derefter også tyve edderdunsdyner.

Nu skulle prinsessen sove oven på alt dette.

Den næste morgen spurgte dronningen prinsessen, om hun havde sovet godt?

"Nej, forskrækkeligt," sagde prinsessen.

"Det har været en forfærdelig nat, jeg har næsten ikke lukket et øje. Jeg har ligget på noget hårdt, så jeg er ganske gul og blå over hele min krop. Gud ved, hvad der har været i sengen," klagede prinsessen.

Nu vidste alle, at der var tale om en rigtig prinsesse. For kun en rigtig prinsesse kunne være så ømskindet!

Prinsen friede straks til den unge pige, for nu havde han endelig fundet en rigtig prinsesse.

Kort efter blev der holdt stort bryllup på slottet, og de festede i syv dage og syv nætter. Og de levede lykkeligt til deres dages ende.

Ærten blev udstillet i kongens kunstkammer, og hvis ingen har taget den, er den der endnu.

